

[Jensen (Broby).]

dighed for Statsradiofonien. Jeg vil gerne knytte nogle Bemærkninger til dette Punkt; men jeg vil dog først sige om det næste Punkt, Punkt 6, som ogsaa angik Radiofonien, idet det gik ud paa, at Teatret skulde have 100 000 Kr. om Aaret for at fratræde Lejemaalet, at dette Punkt er jo nu opgivet. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Povsens Tale, at dette Punkt kunde der ikke mere være Tale om at opretholde; det radikale Parti havde sat sig imod det, man havde alligevel syntes, at det var for morsomt, at Statsradiofonien, som ejer den nye Scene, og som hidtil af det kongelige Teater har faaet 100 000 Kr. i Leje, nu ved denne Ordnings Ophør skal give Lejeren 100 000 for at fratræde. Men det er man altsaa ogsaa gaaet bort fra.

Tilbage bliver da Punkt 5, der gaar ud paa, at Statsradiofonien skal aftage for 320 000 Kr. kongelig Kunst om Aaret. Tror man ikke, at Statsradiofonien vil blive møt af den kongelige Kunst? Tror man ikke, man vil overfodre Lytterne ude over Landet med kongelig Kunst? Tænk en Gang, 320 000 Kr. om Aaret! Det bliver for 900 Kr. kongelig Kunst om Dagen, som Lytterne skal have, og da Statsradiofonien i Forvejen har et Kapel, et meget stort Kapel, kan man ikke antage, at det kongelige Kapel i større Udstrækning kommer til at optræde som samlet Institution, og det maa derfor for en stor Parts Vedkommende blive Enkeltmandsydelser, man skal have for de 900 Kr. om Dagen.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om han dog ikke alligevel her er gaaet lovlig vidt. Jeg tror her at være i Overensstemmelse med de mange Tusinde Lyttere ud over Landet. De vil sige: Nej, Overherre bevare os for at faa en saadan Overfodring, saa værdifuld er da heller ikke Kunsten paa det kongelige Teater, at vi skal i den Grad møttes, ligegyldigt hvad det vil koste.

Endelig vil jeg gaa et Skridt videre. Knyttende sig til dette Forslag er der kommet nogle Oplysninger om det kongelige Teaters Regnskab. Det kongelige Teater er ganske vist en vanskelig Institution at faa Regnskaber fra, men det er dog lykkedes at faa nogle frem. Nu skal jeg ikke blande mig i de Lønninger, der gives til det kongelige Teaters Kunstnere, selv om de i og for sig kan synes høje nok, og selv om der sikkert til disse Kunstnere ydes ret store Beløb, uden at Kunstnerne i Virkeligheden bliver brugt af Teatret. Der er saaledes adskillige Eksempler paa, at man har Kunstnere

gaaende paa det kongelige Teater, der ikke optræder et helt Aar igennem, men alligevel hæver deres Gage. Det fremgaar ogsaa, hvorledes man har soldet med Sceneinstruktører, idet der findes i alt 9 saadanne derhenne. Men hvad jeg særlig vil hæfte mig ved, det er, hvad der betales til litterære og kunstneriske Arbejder, thi denne Post er steget meget stærkt. I 1928—29 betales der 59 859 Kr., men i 1929—30 — som før det sidste Aar, jeg har kunnet faa Regnskab for — 128 000 Kr., altsaa en ganske kolossal Forhøjelse paa denne Post. Man skulde herefter tro, at Teatret i Virkeligheden havde nedlagt et meget stort Arbejde paa dette Omraade, og man kunde efter det have ventet, at der ogsaa var kommet adskillige Nyopførelser af disse litterære Arbejder, men dem har vi bare ikke set fremført. Saa kommer der en Post paa 402 000 Kr., det er Driftsudgifter, som er slaaet sammen i een eneste Post. Her er der ogsaa sket en kolossal Stigning, idet Posten Aaret i Forvejen kun androg 337 000 Kr. Det kunde dog være ret interessant at vide en Smule om, hvad der ligger i en saa mægtig Stigning, en Stigning paa et lille Hundrede Tusind Kroner til et Beløb paa 400 000 Kr., det kunde dog være interessant at vide lidt om, hvad der skjuler sig under dette Beløb.

Men det kan man ikke faa at vide, og i denne Forbindelse vil jeg gerne have Lov til igen at skyde paa den højtærede Minister, thi det er i og for sig hans Skyld, at man ikke kan faa det at vide. I Betænkningen til det Lovforslag, der vedtoges i 1930, var der nemlig indsat en Bestemmelse om, at ogsaa det kongelige Teater skulde have sit Regnskab ind under Hovedrevisoratets Virksomhed, men det satte den højtærede Minister sig imod, og for at man ikke skal sige, at det er noget, jeg hitter paa, saa skal jeg tillade mig at citere den højtærede Ministers Udtalelse — den staar Sp. 3717: Ministeren siger her:

„Det henstilles i Betænkningen, at Hovedrevisoratet kommer til at revidere Teatrets Regnskaber. Jeg maa herom bemærke, at naar Loven netop vil fastslaa, at Teaterledelsen — med Overholdelse af de repertoiremæssige Forpligtelser og ved Hjælp af det faste Statstilskud — skal have fuld kunstnerisk, administrativ og økonomisk Frihed, kan Ministeren ikke uden videre berøve Ledelsen denne Frihed ved at beordre Revisionen henlagt under Hovedrevisoratet og dermed under Finansministeren som afgørende Myndighed med Hensyn til,